

Podsumowanie realizowanego programu
Logorytmika w ramach projektu Zucholandia
realizowanego w Szkole Podstawowej w Kuryłówce
w roku 2019/2020.

Aleksandra Śliwa

Dzięki zajęciom w ramach zrealizowanego projektu Zucholandia, udało się osiągnąć szereg pozytywnych efektów, które wzmocniły rozwój dzieci pod względem logopedyczno- rytmicznym, jak również psychologicznym. Między innymi nastąpił rozwój:

- umiejętności sprawnego wykonywania makro- i mikroruchów,
- lepsze orientowanie się w schemacie własnego ciała i w przestrzeni,
- poprawa koncentracji uwagi,
- stymulowanie myślenia i mowy.

Zajęcia logorytmiczne **miały formę zabawy**. Ćwiczenia wykonywane były grupowo, ale też indywidualnie, w zależności od potrzeb. Przygotowane zestawy ćwiczeń i zabaw były dostosowane do poziomu sprawności narządów artykulacyjnych oraz sprawności motoryki małej i dużej dzieci.

Rodzaje ćwiczeń, które zawsze występowały na zajęciach logorytmicznych to:

- ćwiczenia oddechowe,
- ćwiczenia głosowe (wywoływanie, doskonalenie i utrwalanie głosek),
- ćwiczenia usprawniające narządy artykulacyjne,
- ćwiczenia usprawniające dużą i małą motorykę,
- ćwiczenia słuchowe,
- ćwiczenia koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- śpiew i ruch przy muzyce, odtwarzanie i tworzenie muzyki,
- gra na instrumentach perkusyjnych.

Ćwiczenia logarytmiczne miały trojaki charakter, w zależności od zaistniałych potrzeb grupy, czy też zaburzeń w sferze mowy i ruchu:

❖ ćwiczenia techniki ruchu

Ćwiczenia pochodzenia gimnastyczno-tanecznego. Dzięki nim mogliśmy rozeznaczyć, jakiego rodzaju zaburzenia występują u danego dziecka, a jeśli są one duże – pozwalają przypuszczać, że towarzyszą im również zaburzone ruchy narządów mowy. Takie ćwiczenia pomagały również rozładować zahamowania w przypadku silnych napięć ruchowych i emocjonalnych.

❖ ćwiczenia metrytmiczne

Tę grupę ćwiczeń wykonywano z akompaniamentem muzycznym. Dzieci uczyły się odróżniania wartości rytmicznych oraz umiejętności dostosowania ruchu ciała do czasu trwania dźwięku.

❖ ćwiczenia łączące tekst z elementami ruchowymi i rytmicznymi.

To ostatni etap ćwiczeń logorytmicznych. Wykorzystywane były tu umiejętności zdobyte w czasie poprzednich zajęć. Najprostsze ćwiczenia tego typu to np. zastosowanie wyrażen dźwiękonaśladowczych. Kształtowały one wrażliwość słuchową dzieci, ćwiczyły prawidłowy oddech i rozwijały mięśnie narządów mownych. W tej ostatniej grupie wyróżnia się: zabawy z zastosowaniem wyrażen dźwiękonaśladowczych, zabawy z wykorzystaniem znanych dzieciom tekstów, zabawy z wykorzystaniem metody Dobrego Startu, która zakłada usprawnienie analizatorów wzrokowego i słuchowego, motoryki całego ciała (szczególnie zaś ręki i nadgarstka), kształcenie lateralizacji i orientacji przestrzennej.

Aleksandra Śliwa